

371.965
(497.11)

зви инвентар бр. ~~2068~~

Београд.

Штаб
35502 у ИМЕ ЊЕГОВЕ СВЕТЛОСТИ

КЊАЗА СРПСКОГ

МИЛАНА М. ОБРЕНОВИЋА IV.

НАМЕСНИЦИ КЊАЖЕСКОГ ДОСТОЈАНСТВА

ПРОГЛАШАВАМО И ОБЈАВЉУЕМО СВИМА И СВАКОМЕ,
ДА ЈЕ НАРОДНА СКУПШТИНА РЕШИЛА, И ДА СМО МИ
ПОТВРДИЛИ И ПОТВРЂУЕМО:

Измене и допуне у закону о правозаступницима

§-у 3. после 2. тачке додаје се ово:

2., а., који није са добрым успехом свршио
правне науке овде или на страни;

2., б., који није пајмање две године практиковао
у суду или код јавног правозаступника.

§. 4. замењује се овим:

Испит правозаступнички (§. 3. бр. 6.) нису
дужни полагати они, који су редовно свршили

1871.

правне науке а служили су најмање три године као чланови окружног или каквог већег суда.

§. 5. замењује се овим:

Правозаступник не може никакву радњу на своје име имати, ни стојати код каквог друштва или приватних у служби под платом нити може одправљати какво јавно звање, које би плату доносило, изузимајући звање хонорарног професора права.

§. 6. замењује се овим:

Они, који нису правозаступници, моћи ће друге на суду заступати у грађанским и трговачким парничама, но без икакве награде осим случаја (§. 7.) где нема два правозаступника.

Уговор, по ком би се таковим заступницима обећала каква накнада за њихов труд, не вреди; и, ако је што на име тога рада дато или учињено, моћи ће се натраг тражити.

§-у 7. додаје се ово:

Председник суда може забранити онима, који нису правозаступници, да могу друге заступати, кад они те послове раде као стално занимање.

Противу таквог решења председниковог моћи ће се жалити министру правде.

§-а 19. последња тачка замењује се овим:

Он мора седити у месту округа, за који је постављен.

§-а 20. друга тачка замењује се овим:

Ја Н. Н. ступајући у звање јавнога правозаступника, заклињем се свемогућим Богом да ћу владајућем књазу Милану М. Обреновићу IV., веран бити, да ћу се устава и свију осталих зачона савесно придржавати, да ћу без призрења на стање лица са једнаком ревношћу савесно правду на судовима заступати, и како ја у овоме радио, тако мени Бог помогао.

§-у 28. додаје се ово:

Но у свима оним случајима, у којима једна страна по закону осим јавног правозаступника може пред судом имати које друго лице за заступника, није дужан да бесплатно заступа.

После §. 39. додаје се ово:

§. 39. а.,

Кад је заступање престало, правозаступник је дужан страни на њено захтевање у оригиналу издати све исправе и акта, која њој припадају, но властан је у случају ако трошкови око заступања нису плаћени, ради опредељења истих нужне преписе од акта, која страни издаје, задржати.

Концепте, писма правозаступнику од заступане стране писана и друга ручна акта, па послетку

све оно, што би служило за доказ, да је правозаступник умео то стране што платио, а од ове није за то намирен, — није дужан правозаступник никад издати, по само је обвезан да страни на њено захтевање и о њеном трошку пренесе ових писмена изда. Ове обвезаности као и дужност акта чувати престају после пет година рачунећи то од времена кад је заступање престало.

После §. 65. додаје се ово:

§. 65. а.,

Ако је правозаступник, који се под дисциплинарним судом налази, да остави на своје звање, то ће се ова тек онда примити, кад се дисциплинарним судом његова кривица извиди. У колико право на упражњавање правозаступничког звања престаје услед осуде дисциплинарне, то опредељују дисциплинарни прописи.

§. 66. замењује се овим:

Они, који су лишени права на правозаступништво, као и они, који никако нису ни добили право на правозаступништво, ако тај посао ипак раде за награду, да се казне у новцу од 5 до 25 талира, или затвором до 10 дана.

Нарочито ће се по овоме казнити они, који људе наговарају и на парнице наводе.

Закон овај почеће важити од дана кад га памесници књажевског достојанства потпишу.

Кад овај закон почне важити губи силу допуна §-а 928. г., грађанскога законика од 5. Маја 1864. год (Зб. XVII. стр. 235.).

Препоручујемо нашем министру правде да овај закон обнародује и о извршењу се његовом стара, властима пак заповедамо да по њему поступају а свима и свакоме да му се покоравају.

30. Септембра 1871.

У Крагујевцу.

М. П. Блазнавац с. р.

Јов. Ристић с. р.

Јован Гавриловић с. р.

Видио и ставио државни печат

чувар државног печата

министр правде,

С. Вељковић с. р.

министр правде,
С. Вељковић с. р.

Цр6.д
35502